

Stokowski — *Autographum Petri Gembicki*
huus Institutum

6

148

$\frac{6}{148}$

500

APOGRAPHVM
VIRTVTVM.

Illustrissimi ac Reuerendissimi Domini,

D. P E T R I
G E B I C K I

Dei & Apostolicæ Sedis Gratiâ
EPISCOPI CRACOVIENSIS,
DVCIS SEVERIÆ,
In primo ad Cathedralem ingressu.

Quod

NOBILIS IOANNES DE ROMISZOWICE
STOKOWSKI Subdapif. Lancicien: In Alma Acad.
Cracouien. Iuris & Philosophiæ Auditor,

Pio affectu & debitâ mentis veneratione,
Patrono ac Fautori suo colendissimo,

Effinxit.

Anno à Partu Virginis 1643. Mense Maio.

CRACOVIÆ,

In Officina Typographica STANISLAI BERTVTOWIC.

*FASCIA, si, celebris, felix, splendore Tiaræ
 PETRI GEBICKI, Fascia fausta notat.
 Ut dubium solvam, felix hæc Fascia tantis,
 Præsulis, est titulis, Fascia fausta notat.
 Fascia Præsuleo floret splendore Tiaræ,
 Fascia grande decus fulget ubiq; viris.
 Fascia florescat refloreat Orbe Polono,
 Fascia sit felix inq; solo inq; Polo.*

Florian^o Stokowski
 Eloqu: Stud:

APOGRAPHVM VIRTVTVM.

Diuinâ prouidentiâ, quæ toti vniuerso com-
 municatur copiosissimè, sic, res humanas
 moderante, vsu venire solet, vt si splendore,
 ornamento, decore, cæterisq; id genus virtutum in-
 signibus, aliquam orbatam esse velit Rempub: actu-
 tum vel simile, æquale certè, vel maius sufficiat au-
 xilium. Nuper mœstissimi, mœstissimam, Illu-
 strissimi ac Reuerendissimi olim Iacobi Zadzic;
 Episcopi Cracouien: Ducis Seueriæ, Senatoris, quâ
 Pietate, quâ candore animi, quâ æmulatione Virtu-
 tum, quâ contentione virium, in honore Diuino pro-
 pagando, quâ integritate, in consilio Orbi Sarmatico
 salutari dando, luximus, dignissimi, mortem. Deus
 Præpotens, in communi istâ omnium nostrûm per-
 turbatione, alium Antistitem, Te Illustrissimum ac
 Reuerendissimum PETRVM GEBICKI officio Pastorem:
 Zelo feruenti Heliam: Vineæ Domini Spiritualis
 plantatione, Noè: virum vitâ innocentissimum, in-
 genio florentissimum, proposito sanctissimum, tan-

A 2

tis

6

148.

946

tis deniq; adornatum virtutibus, quantas perfecta & naturâ & industriâ, mortalis conditio recipit, suo Gregi, suo Ouili, auspiciatissimo omine præesse voluit. Et quicquid affluentissimè in alijs Antistitibus Illustrissimis comperiat (sigillatim enim sua quemq; egregia facta, præclaræ mentis dotes commendant) in Te vnum, omnes omnium virtutes confluisse, ac in pectore Tuo sedem fixisse credantur. Gaudet Cracouia Te Tanto Pastore. Exultat Minor Polonia, Tuo felicissimo aduentu. Omnes Ciues, totus Crac: Senatus, vniuersi Ordines, Viri Religiosi, Diuino obsequio æternùm mancipati, Tibi felicissimum in Episcopam Crac: gratulantur ingressum. Florens Alma Mater Academia, quæ Te & Patronum, & Cancellarium salutat sibi fauentissimum, in Tua virtutum encomia excurrit eò libentiùs, quò Te desiderabiliùs Pastorem ac Mecœnatem suum cognoscit clementissimum. Quàm verò maximâ Venerabile Capitulum, quod Te honoribus amplissimis suscipiendis, Senatorem integerrimum, Antistitem Illustrissimum longè iudicauit dignissimum; gestiât lætitiâ? Diœcesis tota, Grex Tuus totus, atq; adeò vniuersæ aræ, quæ iam squalore quodam obsitæ videbantur, Tuo Augustissimo in Episcopatum ingressu: non modò refluuisse, sed simul etiam ad splendidissimum nitorem redijisse, quàm

quàm summo cum tripudio lætentur? Læta est admodum aduentu Tuo inclyta Exedra, cum Te Diuinorum arcanorum Præsidem, cuius olim virtutes mirabatur celeberrimas, suscipiat gloriosè. Clerus deniq; totus, qui est Religioni cerimonijsq; Diuinissimis dicatus, summo desiderio, ingentianimi expectatione, multùm antea detentus, cum Te faustissimo omine, Sedem Episcopalem intueatur ingredientem, vix credibile dictu est, cum quantâ animi oblectatione recipiat. Quid multis? ipsi parietes sacri Ecclesiarum si diutiùs Tuâ suauis & iucundâ satis præsentia, quæ se multùm superq; recreet, non possent frui, non modò è locis suis dimouerentur, sed etiam quendam statum habitumq; luctuosum præferrent. Sed illuxit aliquando ille fortunatissimus dies, quo omnium mærorem, conceptum ex tristi obitu Illustrissimi ac Reuerendissimi Iacobi Zadzik, Tuo conspectu optatissimo, in spem omnis exultationis erexisti meliorem. Compleuisti, omnium Te summoperè desiderantium vota, expleuisti desideria. Tuo desideratissimo ingressu languescentes, tabescentes nostros animos, excitasti, recreasti, exhilarasti. Felix ingressus Tuus, fortunatus introitus, terq; quaterq; beatus aduentus, ad hanc amplissimi imperij Sarmatici principem Metropolim. Argumentum non postremum iudicamus esse
A 3
Tux

Tuæ felicitatis, quia Beatorum, Sanctissimorum
Episcoporum, suscipis Prouinciam regendam. Et eò
quidem feliciorum Episcopalem Dignitatem credide-
ris, quò Episcopos gloriosiores, vitâ sanctiores, vt
potè Sanctum Stanislaum Martyrem, virtutum cæ-
lestium præstantiâ conspicuum: Ioannem Prando-
tha, simplicitate, & candore animi celebrem, Ioan-
nem Groth, probitate, pio affectu, & ardenti Spiri-
tu in Deum, insignem, conspicias. Quò fit vt in Au-
gustissima Episcopatus Crac: Hierarchia Ecclesia-
stica; nobilissimoq; Collegio, id est Capitulo Ca-
thedrali Crac: Primas sacris & gloriosis auspicijs,
titulisq; geras. Verùm enim uerò cum in Perillu-
stres & Magnificos Parentes meos, Tua tot collata
extent beneficia, munera, gratiæ, ac fauores,

Quot guttæ fluuijs arboribusq; comæ :

Vnde equidem similiter, vel ex vnica illâ Regiâ &
natiuâ seu naturali lege, immortalis & meritissimæ
gratitudinis, recognitionis ac deprædicationis, hanc
etiam licet paruulam tesseram, ac exiguum istud gra-
tulandi officium, ceu infimum manupretium, seu
Mnemosynon, signaculumq; meæ infinitæ obligatio-
nis, ad aram manumq; Illustrissimæ Celsitudinis pro-
nus supplexq; sisto, suspendo, offero, atq; exhibeo.
Nam reuera sicuti (iuxta Alciatum) Medicis debentur
Soteria: Magistris Minerualia: Iudicantibus
Xenia

Xenia & Sportulæ: Iureconsultis Honoraria: Ami-
cis Strenæ, Militi Stipēdium: Exercitui Donatium:
Victori Trophæum: Imperatori Adorea: Dynastæ
inaugurato Coronarium: Sic planè ipsis Benefacto-
ribus, Patronis, atq; Mecœnatibus gratiosis vel ma-
ximè debentur obsequentissima Charisteria, præ-
conia, vota, Panegyrici, & Antidora immensarum
gratiarum, laudum, atq; prædicationum,

O mibi sint linguæ centum, sint oraq; centum,

Vt ex voto & dignitate mei summè Munifici & Il-
lustrissimi ac Reuerendissimi Benefactoris, ac Me-
cœnatis, gratiosa beneficia, merita, virtutes, præ-
stantias, encomia, atq; inlytos actus & acta, ad vi-
uum graphicèq; repræsentare ac referre valerem,
adeoq; meritissimis laudibus, & gratiarum actioni-
bus, perennè immorari atq; immori. Quapropter
Tuis beneficijs singularibus permotus, statui in ani-
mo meo gratissimo, vt in Tuas laudes Tuæq; Fami-
liæ Illustrissimæ celebrandas, & pro teneritate in-
genij mei, nondum profundis literarum honestissi-
marum disciplinis firmati, immò herbescentis ad-
huc, seq; paulatim exserentis, deprædicandas, ex-
currerem. Etsi multa sint, quæ quemuis Antistitem
commendent Illustrissimum. Virtus, quæ solabe-
at, & quæ mirabiles sui amores excitat, vt quos non
noscamus etiam diligamus. Eruditio, sine sapien-
tiæ,

tiæ namq; studio neminem posse bene viuere : siquidem non euenta, sed consilia considerare prudentis est. Iustitia, quæ est constans & perpetua voluntas ius suum cuiq; tribuendi. Illud vel vnicum inter cætera occurrit potissimum, si Præsul Pietatem amplectatur vel maximè. Omnium quidem principiorum optimum Deus est : Virtutum verò Pietas. Quantus thesaurus, thesaurus ille rerum omnium, pia in Deum mentis eleuatio : beneficio cuius, quid sit & non sit homo pariter æstimat, sui vilitatem perpendit, exilitatem examinat, ad rerum cælestium contemplationem citius erigitur. Illustrissimus Antistes primis ab annis à Parentibus Illustrissimis, quos claritas antiquissimæ & florentissimæ Familiæ & Sanctimonia vitæ, & tot Heroicorum gestorum celebritas seræ posteritati commendauit, commendabitq; æternum, imbibit, hausit Pietatem. Eorum conuersationem semper quæsiuit, familiaritatem sectatus est, à quibus & Sanctitatem, & regulam bene beatèq; viuendi perdisceret. Nihil sibi apprimè fuisse cordi, quàm si illud sibi ante oculos obuersaretur : nempe nihil coram Deo æquè magnificum esse atq; integritas vitæ, & veritatis dogmatibus perfecta anima. Quò verò sua Pietas maius incrementum acciperet, non abs re futurum putauit, si Sanctissimæ Virginis Mariæ cultui perpetuo sese manciparet.

Magni

Magni Dei, Magnam Genitricem totius vitæ suæ delegit sibi Patronam. Quam quo affectu & ardenti spiritu colat & coleret, cum se honori eius consecraret ampliando, Diuinæ Maiestatis tanta benedictio docet. Benedixit enim Deus piæ menti; In primis namq; vbi in castris Mineruæ, Illustrissimus Antistes, felicissimè omnibus literis imbutus, mereri desijt: Illustrissimo ac Reuerendissimo Petro Tylicki Episcopo Crac: vt cui sanguine iunctus esset, commendatur. Cui quàm gratus, quàm iucundus : quòd se totus totum ad curriculum mortalitatis, cum honore & timore Dei Optimi Maximi traducendum componeret, extiterit, facile conijcere est. Excitauit Deus Præpotens felicitis recordationis Illustrissimum Antistitem, vt quem sibi innocentia ac probitas commendaret, suo iam ampliùs lateri adhærere non sineret : Sed virum cultui Diuino promouendo natum, dignum Canonicatu : mox Decanatu, in Ecclesia Cathedrali Crac: iudicaret. Iam fortè ille honor, illa loci amplitudo, se commutauit? vt igniculos amoris Diuini extingueret? Minimè: Illustrissim' Antistes, totus ardens, totus feruens, totus igne charitatis Diuinæ exardescens. Nouit Illustrissimus Antistes se eo nomine esse genitum : Decanum in Ecclesia Cathedrali Crac: constitutum, vt non plùs suo, quàm honori Diuino prospiceret adaugendo. Nescit virtus

B latere

latere tenebris, non amat angulos, occulta clarescit; depressa florescit: & quò magis premitur non opprimitur, sed altiùs assurgit. Non his igitur limitibus ac cancellis, plenus ardoris Diuini spiritus Illustrissimi Antistitis concludi poterat. Vnde vacante Episcopatus Crac: Sede, Decanus Cathedralis Ecclesiæ, Administrator Episcopatus Crac: consentientibus omnium votis, & totius Capituli applausu bis eligitur, constituitur, præficitur. Quid aliud id ipsum portendebat? quàm vt quem Augustissimum Capitulum, ob præclara bonorum operum specimina, Administratorem aliquoties fecerit, gratia Dei, quem suæ Ecclesiæ, suo Gregi cognosceret utilissimum, in Episcopali collocaret Dignitate. Rem euentus ipse comprobauit, vt quod Illustrissimi Antistitis præclaræ mentis dotes portendere videbantur, iam nunc bonâ ominatione euenisse intueamur. Serenissimus ac Inuictissimus Rex Vladislaus IV. Tanti Viri permotus, omnium commendatione, Virum qui Deo placeret, non qui doceret, sed qui suauiter aliquid de Deo disceret; in sinu gratiæ fouet, vnice amplectitur. Virtutem eximij Viri ornandam, decorandam, exornandam amplissimis honoribus statuit. Secretarium Magnum eligit, deligit, & si subijcere nolit muneri an oneri potius, lacertos, incitat. Suscipit Illustrissimus Antistes oblatum sibi honorem: moni-

monitis Serenissimi Regis saluberrimis libenter pareret. Mox ne sua virtus, oblatâ sibi Prouinciâ, torpescere videretur, sæuiente intereâ belli Moschouitici furore, cum Serenissimo ac Inuictissimo Vladislao IV. iter Smolenscum ad retundēdos impetus hostium adornat. Moschos iniquissimo fœdere atq; patriæ funesto iunctos componit, sedat, mitigat. Atq; vbi salutem orbis Sarmatici, in grauissimo discrimine versari cognouit, vitam suam aperto obijcit periculo, vt parùm abesset, quin totius Regni Sarmatici maximo dolore: nisi Deus globum iam iam Illustrissimum Antistitem ferientem, dextrâ suâ Cunctipotentia aliò volare fecisset, retudisset, impediuisset, corrueret. Volat globus, non traijcit, volat vt noceat, non nocet, alijs mortem intentat, Illustrissimo Antistiti parcat, saluum incolumem reddit. Quo in acerbissimo casu, quis non Diuinæ gratiæ maximum argumentum conijciat? Meruit id Sanctimonia vitæ morumq; illibata integritas, vt eum qui iam fati fatalibus obiectus esse credebatur: conseruatum nobis, totiq; Reipub: incolumem cerneremus. O virtutem admirandam! quæ nihil timeas, & si in periculo verseris, in periculo tamen viuas. Vbi verò furibundus Mars, spirans cædis, ac sitiens sanguinis conqueuit, in primis Vicecancellarij Regni: postea Episcopatus Præmissiensis, bono omine, consequitur

Dignitatem. Eluxit in Amplissima Maiestatis Sede, quid genus cum ingenio, ingenium cum eruditione, eruditio cum virtute, virtus cum industria efficere posset. Quam sectari pulchrum & delectabile, consequi & comprehendere summam semper felicitatem existimauit. Præfuit Episcopatu aliquot annis: in cuius administratione ita se gessit, ut se exemplar omnibus viuendi propositum crederet. Quia verò Ecclesia illa Cathedralis Suffraganeo, qui Episcopi vices obiret destituebatur, ex peculio suo, ære proprio, Ecclesiæ Suffraganeo, prouisum esse munificentissimè voluit. Cancellarij porrò Regni officium non modò strenuè, sed etiam cum omniū admiratione ita tractauit, ut plùsnè iustum quàm pium, & magis pium quàm iustum, quis diceret, inuenires neminem. Adiunxit præterea Pietati & Iustitiæ singularem eruditionem, quam magnâ Prudentiâ atq; animi moderatione mirificè attemperauit. Non neglexit pariter illam familiarem cuilibet Magistratui veritatem, nullius siue gentis, siue Personæ, habuit rationem, quæ laudanda erant laudauit, quæ vituperanda vituperauit.

Tros Rutulusue fuat nullo discrimine habebo.

Adfuit deinceps rara illa in expediendis negotijs facilitas, spiritus ardens & amœnissimus in decidendis diiudicandisq; causis. Ne autem Catonem Censorium

forium in reddendo unicuiq; quod suum est, ageret, officio promptè exhibito, Illustrissimorum amicorum, Confanguineorumq; conseruauit amicitiam, sanguine sibi non iunctis, nocuit nunquam, profuit omnibus: existimans se frustra vixisse, si nemini prodesset: simul signum certissimum boni & æqui viri iudicans, si esset ad ignoscendum proclius. Neq; tam acri animi contentione Illustrissimus Antistes, fortunæ bonis, quæ sunt momentanea, quàm labore, qui est æternus, virtute, quæ est Diuina, nominis celebritatem sedulo quæsiuit. Et quia Tulliano potius, quàm rudi & impolito præconio dignior videretur: idcirco ne vanâ iactantiæ tumesceret aurâ, sed communi bono propagando natus esse haberetur, Ecclesiæ Patriæ interuiret fidelissimè, summam Humilitatem, virtutum omnium custodem seruandam non dubitauit. Propensione elementissimâ Serenissimi ac Inuictissimi Vladislai IV. in omnibus erga se flagrante, beneficia vix aliquando poposcit, quæ magis sit suetus oblata præstare, quàm sumere. Etenim Illustrissimus Antistes non prius ad Episcopatus Cracou: fastigium progressus, quàm Serenissimus Vladislaus IV. hoc munus Dignitatis & Celsitudinis, pro maximis in Rempub: meritis suscipiendum, omninò suadere non desisteret. Quò euidentissimè docuit Illustrissimus, se non tam affectare Episcopatum

patum Crac: quàm Serenissimi voluntati parere libenter. O quàm felicissimam Diœcesim Crac: existimauerim, quæ eiusmodi nacta sit Antistitem, vt qui sit Ter: Max: Præsul, Maximus Sacerdos, & Maximus Pastor. Felicissima est profectò Diœcesis, quòd tantum talemq; sortiatur Pastorem, qui Fautor & Patronus Gregis sui certissimus sit futurus. Felix quoq; Alma Mater Academia, cum Te Cancellarium suscipiat sibi fauentissimum, & longè dignissimum. Monumentis literarum consignatum est, quòd Orpheum afflauerit Calliope, Musæum Vrania, Homerum Clio, Polymnia Pindarum, Erato Saphon, Melpomene Thamiram, Terpsichore Hesiodum, Thalia Maronem, Nasonem Euterpe. Illustrissimus Præsul omnium optimè de literis meritum Princeps, cum & omnes literas didicerit fidelissimè, & iam non nouem Musis, sed toti Academiae præsit felicissimè. Alexander Regni sui theatrum Athenas appellabat. Regnum Sarmaticum, Cracouiam; quæ in suo gremio continet Almam Matrem Academiam, verè auream literarum sedem, ac domicilium velle habere quis vnquam negabit? Ad sunt in hoc Athenæo scientiarum, omnis probitatis & eruditionis, Viri peritissimi. A quibus; Doctrina, Religio, Iura, Leges ortæ, atq; in totum orbem Sarmaticum, longè latèq; diffusæ, promanârunt. Si
Histo-

Historiæ credimus, nulli plures statûæ dicatæ quàm Demetrio Phalereo Athenis, nempe CCCXL. Alma Mater Academia Præsul Illustrissime, Tuum nomen honesta cum recordatione tempus in omne conseruabit. Te Benefactorem & Protectorem æternum iactabit, prædicabit, celebrabit. Laudes Tuas per totum orbem ita diuulgabit, vt de Tui nominis celebritate, & famæ immortalitate, nulla vnquam ætas conticescat. Pro Tuâ optimâ valetudine, integris viribus, vt Te Deus diù multùmq; seruet incolumem, Sanctissimo eius nomini, summâ cum animi submissione, & quâ par est debitâ veneratione: ne quando inuidæ Parcæ fila vitæ tuæ abripere intendant, sed quando solus cupias; placidissimo somno mortis conquiescas, ad aram Cineresq; Diuinissimos, Beati Ioannis Cantij, ardentè orabit & supplicabit. Cuius Tu ossa Beatissima, odorem illum Diuinum spirantia, Vicecancellarius Regni, & Episcopus Pramissiensis, ex tenebris in lucem, ex visceribus terræ in apertum, permissu Illustrissimi ac Reuerendissimi piæ recordationis Antistitis Crac: Iacobi Zadzik, eruta, in loco conspectiore ad parietem Sacræ Aedis, tumbâ lignæ, tum stâneâ, mox marmoreâ, cum honore inclusa, Pontificalibus indutus, posita esse voluisti. Bonum omen Illustrissime Præsul accipias: futurum enim est, vt cuius Sancti Reliquias
in lo-

in loco sacro afferuâsti, manibus tractâsti, longissi-
mam eamq; felicissimam impetret Tibi vitam, & cer-
tissimum in conspectu Altissimi intercessorem obti-
neas in cælis. Hæc est gestorum Heroicorum Illu-
strissimi Antistitis amplitudo & deprædicatio, quam
non aliunde sed ex ipsis in Ecclesiam Dei & Rempub.
meritis gloriosissimis, quæsiuit. Quamquam fore
non aliter erat sperandum, vt potè quòd Illustrissi-
mum ac Reuerendissimum Archiepiscopum Gnesnen-
sem, Primatem Regni, Patrum suum, integritate
vitæ virum clarissimum, quantum in se est, semper
imitatione suarum virtutum excellentissimarum, af-
sequi & exprimere, perquam vehementer studuerit.
Etenim quis non imitaretur Illustrissimum Patrum
Tuum Laurentium Gebicki, Primatem Regni, pri-
mumq; Principem lumen illud & columnen omnis
sanctitatis, vitam suam, verbis ac doctrinæ suæ, con-
sentaneum exemplar, omnibus proposuisse, vt Ar-
chiepiscopali Dignitate, & titulo Magni in Regno
Sarmatico Senatoris dignus videretur. Neq; enim
aliquo tempore otiosus vixit, vt nihil ageret vn-
quam: sed ita vixit, vt toti Regno Sarmatico, Pie-
tate, virtute, innocentia præluceret, & his veluti
gradibus ad summum honoris apicem, Archiepisco-
patus Gnesnensis, ascendisse iudicaretur. Quanta
eius naturæ ac ingenij dona, & quam admiranda fue-
runt:

quæ literæ siue Diuinas siue humanas spectes:
Quam eloquens sapientia, sapiensq; eloquentia:
Quam conueniens Primatui, quem in Repub: ma-
gnâ omnium gratulatione, magno Reipub: commo-
do obtinebat. Nulla eloquentia est, quæ Illustris-
simi Antistitis virtutibus, præcipuè verò Mansuetu-
dini, ac Beneficiæ, paria facere posset elogia.
Equidem quicquid fuit in Illustrissimo Antistite,
summum fuit. Huc se offert Illustrissimus Andreas
Gebicki, Præsul Episcopatus Luceorientis dignissi-
mus, idemq; Senator grauissimus & maximus: Cu-
ius Celeberrimi Nominis, mentionem dulcissimam,
quis est qui non sentiat? Cum ille admirabili quadam
fatorum benignitate, Ciuium salutis, communium
fortunarum propugnationi, Reipub: deinceps, con-
silijs saluberrimis, iuuandæ, ac Ecclesiæ ab iniuriosa
vexatione vindicandæ, se datum, & progenitum esse
reputet. Illud præterea omnem humanæ laudis præ-
dicationem propè excedit, quòd ad tantas, tamq; exi-
mias animi dotes, & virtutes, Doctrinæ præstantiam,
ingenij celebritatem, vitæ sanctimoniam gloriam, &
miserorum hominum iuuandam necessitatem, adie-
cerit. Quid dicam? Perillustris Ioannes Gebicki,
S. R. M. Secretarius Magnus, Decanus Cracoui-
ensis, Præpositus Miechouiensis, quantis virtutum
& gloriæ, comparatis ornamentis, longè latèq; per-

vniuersum orbem Sarmaticum splendescat? Ex oris enim Moschouiticis vbi primùm redijt, mox Regentis Officiùm à Serenissimo Rege Vladislao IV. sibi, suæq; sapientissimæ industriæ, rerumq; agendarum incredibili dexteritati, collatum, recepit, atq; ita Præses Legum, Custos Libertatis, Conseruator Priuilegiorum fidelis, comis, benignus, moderatus, ac ad omnem Humanitatis rationem factus est iudicatus. Addo, Illustrissimus ac Magnificus Stephanus Gebicki, Palatinus Lancicien: Vir Tantorum Heroum, Familiæ Gebicianæ, Sanguine, non indignus, vt vitâ clarus, ita rebus præclare gestis florentissimus, nonne est egregium Patriæ decus, splendor Senatorij Ordinis, exemplar antiquæ sinceritatis Lechicæ, ac clarissimum omnium gentium lumen. Qui primis ab annis, literarum peritus, post militiæ Sacramento sese obstrinxit, & in Castris, sub Militaribus Signis, Ioannis Zamoyiski, Cancellarij Regni, & Generalis Ducis Exercituum, ita meruit: vt in Comitibus, in facie Procerum, & totius Nobilitatis Corona, non solùm orbis Sarmatici Columna, sed etiam Vniuersarum Nationum; amplissimis verbis collaudaretur, & pronuntiaretur. Ad extremum Perillustrem & Magnificum Christophorum Gebicki Dapiferum Regni, quibus laudibus prosequemur? aut quâ Beneuolentiâ complectemur? Eius enim

enim gloria, ob actiones præclarissimè actas, ac susceptas, non modò intra domesticos Lares, sed etiam vbiq; gentium & locorum, resonat, ac triumphat. Multæ & magnæ in hoc viro sunt virtutes: sed tamen Grauitas cum Affabilitate, Comitas cum Hospitalitate, Liberalitas cum animi lenitate, gratiores & admirabiliores, in sensus, animosq; omnium Vicinorum, Consanguineorum, & gentium finitimarum influunt. O Gentem Gebicianam felicissimam, ô Familiam Nobilissimam, in qua Serenissimi & Inuictissimi Reges, ita sibi semper complacuerant, vt nec Senatus, prudens Consilium: nec Ecclesia, Cultus Diuini propagationem: nec furiosus & sanguinolentus Mars, robur: nec deniq; ipsa Curia Regum Serenissimorum, Fidelitatem, Fortitudinem, Constantiam, & animi excelsi Heroicam Magnanimitatem, vnquam desiderauerit. Nam si Annales Orbis Sarmatici priscos excutiamus, quis obsecro Gebiciorum Prosapiam gloriosissimam, non Comuni bono semper natam esse, affirmabit? vel gloriose factorum immortalis gloriâ, non aliquando præcelluisse iactabit? aut cæteris virtutum splendoribus, viguisse, claruisse, non prædicabit? Ista sunt Gebicianæ Domus encomia, hæc laudes, hæc, sempiterno æuo duraturi nominis, fama. Quanquam (vt vulgò prouerbum sonat) Baudium nemo laudare nouit, quàm

quàm Baudius : ita Gebiciorum Genus Illustris-
simum, laudare dignè, nemo potest, nisi Reuerendis-
simi, Perillustres, ac Magnifici ipsimet Gebicij, qui
perpetuò probati, habitiq; sunt Viri Magni, & ma-
gnanimâ mentis indole, tanquam hæreditariâ dote,
instructi & communiti. Atq; verò, etsi innumera-
biles Gebicios reperias, omni virtutum genere or-
natissimos, qui suam Antiquissimam & Augustissi-
mam Familiam, ad hæc vsq; tempora, claram, cele-
brem, ac inclytam, veluti Parentem & altricem Se-
natoriæ Dignitatis, conseruauerint. Tu tamen vel
in primis eam ita exornas, decoras, & amplificas, vt
meritò dicendus sis Senator, Pontifex, Pater Patriæ,
optimus, magnanimus, liberalis, circumspectus in
omni tempore, munere; mente, linguâ, factis. Ti-
tus Vespasianus quondam ob Modestiam atq; Beni-
gnitatem summam, amor & deliciæ generis humani,
habitus est. Digniori iure Tu deliciæ Tuæ Poloniæ,
& amor : quia hunc ipsum superâsti, summâ in De-
um Religione, in Patriam Pietate, morum grauitate,
innocentiâ vitæ, bonorum tutelâ, amore virtutis, li-
teratorum Patrocinio : postremò, in omnes Charita-
te, atq; Humanitate summâ. Et cum ille, biennium
tantùm Reipub: suæ præfuit; Tu multos iam annos,
ad clauum Reipub: assidens feliciter, hoc tempore
nouâ istâ Dignitate auctus; nostrum es commune
gaudi-

gaudium, nostræ deliciæ. Ecce quâ progredereis,
vtrinq; audio gratulationes, vtrinq; applausus, v-
trinq; acclamations: PETRO GEBICKI, Magno
& Pacifico, vita salusq; felicissimè.

De nostris annis, Tibi, Iuppiter augeat annos.

Ac optimo sanè iure, qui Generoso genitus sis Ge-
nere, ingenuo progenitus genio, sublimes natus inge-
nio, Honorificentissimæ Prosapix Tuæ, Magno Or-
namento : Maiorum gloriæ maximo incremento :
Magnificentix verò Hæres. Qui memoriam non
minus, quàm veterum Illustrium Heroum ætatem
excitâsti, decorâsti, ampliâsti : Cuius Antiquissimi
Stemmatis resplendens Fascia; quæ tot Laurentios,
Petros, Andreas, Ioannes, Stephanos, Christopho-
ros, Antistites Illustrissimos, Proceres Strenuissi-
mos, Milites Inuictissimos, Triumphatores Glorio-
sissimos, vexit, rexit, reuexit, in hostes, pro Patria,
ad Patriam. Cui hæc fastigia, hæc encomia, ista
præmia, virtutes clarissimæ, egregiè factorum peren-
nis fama, Opera præcellentia, detulerunt, obtule-
runt. Lætatur Reuerendissime Præsul Tuo bono,
Tuam enim felicitatem, nostram propriam recogno-
scimus esse. Tibi, dum Honoris Solennem istam
accessionem gratulamur, & Tua præconia celebra-
mus : tum inde, omnium nostrâ communem sa-
lutem, lætitiâ, atq; diù desideratam faustitatem,
C; pro-

promanare, atq; in nos omnes redundare, iudicamus. Namq; in Tua Salute, sita est integritas Gregis Tui, Legum Constantia, Religionis Orthodoxæ Conseruatio, Pietas, Doctrina, Virtus. Idipsum, nostra, Tibi, de fideli cura animarum promittit fiducia: nobilissimorum gestorum Tuorum, id curat vigilantissima industria; votum deniq; id nostrum, pro Tua incolumitate felicissima, quotidiano vsu adunatum anticipat. Nos, quod fides, quod Religio, quod obsequium exposcit nostrum, pro Celsitudine Tua: vt huic Diœcesi, Ouili, præsis auspaticissimè: atq; simul pro vniuersa Domo Gebiciana, vt Auitis, quàm diutissimè floreat, & viuat, Titulis, Dignitate, Libertate, excelsis Maximorum Ornamentorum Splendoribus, nostras candefacere preces, & inflammare suspiria, non desistemus.

D I X I.

~~65802.~~ H. 62729

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕТНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА